

EUROPOS SAJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

**Strasbūras, 2018 m. gegužės 30 d.
(OR. en)**

**2015/0274 (COD)
LEX 1811**

**PE-CONS 10/2/18
REV 2**

**ENV 127
CODEC 251**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA, KURIA IŠ DALIES KEIČIAMA
DIREKTYVA 1999/31/EB DĖL ATLIEKŲ SĄVARTYNŲ**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2018/...**

2018 m. gegužės 30 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL C 264, 2016 7 20, p. 98.

² OL C 17, 2017 1 18, p. 46.

³ 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) atliekų tvarkymą Sąjungoje reikėtų tobulinti, siekiant apsaugoti ir išsaugoti aplinką ir gerinti jos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti tausų, efektyvų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą, propaguoti žiedinės ekonomikos principus, didinti energijos vartojimo efektyvumą ir mažinti Sąjungos priklausomybę nuo importuotų išorės išteklių;
- (2) Tarybos direktyvoje 1999/31/EB¹ nustatytos atliekų šalinimo sąvartynuose ribojimo užduotys turėtų būti sugriežtintos, kad geriau atitiktų Sąjungos siekį pereiti prie žiedinės ekonomikos ir sparčiau įgyvendinti 2008 m. lapkričio 4 d. Komisijos komunikatą „Žaliavų iniciatyva: įgyvendinant svarbiausius poreikius užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europoje“, palaipsniui sumažinant iki minimumo sąvartynuose šalinamų atliekų, kurios skirtos šalinti nepavojingų atliekų sąvartynuose, kiekį. Komisija ir valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tokio sumažinimo priemonės būtų įtrauktos į integruotą politiką, kuria būtų užtikrintas deramas atliekų hierarchijos taikymas, paspartintas perėjimas prie prevencijos, įskaitant pakartotinį naudojimą, pasirengimą pakartotiniam naudojimui ir perdirbimą, ir kad būtų užkirstas kelias perėjimui nuo atliekų šalinimo sąvartynuose prie deginimo;

¹ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

- (3) siekiant užtikrinti didesnę Sąjungos atliekų teisės aktų nuoseklumą, Direktyvoje 1999/31/EB nustatytus terminus, kai tinkama, reikėtų suderinti su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB¹ terminais;
- (4) esamą apibrėžtį „izoliuota gyvenvietė“ reikia pakoreguoti dėl atokiausių regionų, siekiant atsižvelgti į tokios gyvenvietės ypatybes, dėl kurių kyla iš esmės kitokių problemų aplinkos apsaugos požiūriu, palyginti su kitais regionais;
- (5) Direktyvos 1999/31/EB taikymo sritis turėtų būti suderinta su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/21/EB² taikymo sritimi ir Direktyva 1999/31/EB turėtų būti toliau taikoma šalinamoms kasybos pramonės atliekoms, kurios nepatenka į Direktyvos 2006/21/EB taikymo sritį;
- (6) didesnis atliekų šalinimo sąvartynuose, pradedant nuo atliekų, kurios turėtų būti renkamos atskirai, kaip antai, plastikas, metalas, stiklas, popierius ir biologinės atliekos, srautų, ribojimas turėtų aiškiai aplinkosauginę, ekonominę ir socialinę naudą. Įgyvendinant tuos atliekų šalinimo sąvartynuose apribojimus, reikėtų atsižvelgti į tai, ar techniniu, aplinkos apsaugos ir ekonominiu požiūriu įmanoma perdirbti arba kitaip naudoti iš atskirai surinktų atliekų atlikusias galutines atliekas;

¹ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

² 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2004/35/EB (OL L 102, 2006 4 11, p. 15).

- (7) biologiškai skaidžios komunalinės atliekos sudaro didelę komunalinių atliekų dalį. Neapdorotų biologiškai skaidžių atliekų šalinimas sąvartynuose daro didelį neigiamą poveikį aplinkai, nes didina šiltnamio efektą sukeliančių išmetamųjų dujų kiekį ir paviršinio bei požeminio vandens, dirvožemio ir oro taršą. Nors Direktyvoje 1999/31/EB jau nustatytos biologiškai skaidžių atliekų šalinimo sąvartynuose mažinimo užduotys, tikslinga apribojimus išplėsti uždraudžiant sąvartynuose šalinti biologiškai skaidžias atliekas, kurios atskirai surinktos perdirbimo tikslais pagal Direktyvą 2008/98/EB;
- (8) siekiant užtikrinti tinkamą atliekų hierarchijos taikymą, reikėtų imtis atitinkamų priemonių, kad nuo 2030 m. būtų taikomi atliekų, tinkamų perdirbti ar naudoti kitoms medžiagoms arba energijai gauti, šalinimo sąvartynuose apribojimai. Tie apribojimai neturėtų būti taikomi, jei gali būti įrodyta, kad atliekos nėra tinkamos perdirbti arba kitaip naudoti ir kad šalinimas sąvartynuose duotų geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą pagal Direktyvoje 2008/98/EB nustatytą atliekų hierarchiją;
- (9) daugelis valstybių narių dar nėra sukūrusios visos reikiamos atliekų tvarkymo infrastruktūros. Nustačius šalinimo sąvartynuose mažinimo užduotis, daugeliui valstybių narių bus reikalingi dideli atliekų tvarkymo pakeitimai, bus skatinama tolesnė pažanga ir investicijos į atliekų atskirą rinkimą, rūšiavimą ir perdirbimą ir bus vengiama palikti medžiagas, kurias galima perdirbti, atliekų hierarchijos žemesniame lygyje;

- (10) palaipsniui mažinti sąvartynuose šalinamų atliekų kiekį yra būtina, siekiant išvengti žalingo poveikio žmonių sveikatai bei aplinkai ir užtikrinti, kad ekonomiškai vertingos atliekų medžiagos būtų laipsniškai ir veiksmingai naudojamos tinkamai tvarkant atliekas ir atsižvelgiant į atliekų hierarchiją, nustatytą Direktyvoje 2008/98/EB. Mažinant sąvartynuose šalinamų atliekų kiekį, reikėtų vengti pernelyg padidinti likutinių atliekų apdorojimo, pvz., energijos gavybos iš atliekų arba paprastesnio neapdorotų komunalinių atliekų mechaninio biologinio apdorojimo, įrenginių pajėgumą, nes tai gali trukdyti siekti ilgalaikių Sąjungos komunalinių atliekų pakartotinio naudojimo ir perdirbimo tikslų, nustatytų Direktyvoje 2008/98/EB. Dėl tos pačios priežasties, siekdamas išvengti žalingo poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai, valstybės narės turėtų imtis visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad sąvartynuose būtų šalinamos tik apdorotos atliekos, tačiau tam įpareigojimui laikytis neturėtų būti kuriama pernelyg daug komunalinių likutinių atliekų apdorojimo pajėgumų. Be to, siekiant suderinti Direktyvoje 2008/98/EB nustatytus tikslus ir Direktyvoje 1999/31/EB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nustatytą sąvartynuose šalinamų atliekų kiekio mažinimo užduotį ir užtikrinti koordinuotą tiems tikslams pasiekti ir tai užduočiai įvykdyti būtinos infrastruktūros ir investicijų planavimą, valstybėms narėms, kurios, pagal EBPO ir Eurostato bendrą klausimyną pateiktais duomenimis, 2013 m. sąvartynuose pašalino daugiau kaip 60 proc. savo komunalinių atliekų, turėtų būti leista priimti sprendimą pratęsti laikotarpį, skirtą nustatytai 2035 m. šalinimo sąvartynuose užduočiai įvykdyti;

- (11) siekiant užtikrinti duomenų patikimumą, svarbu tiksliau nustatyti taisykles, pagal kurias valstybės narės turėtų teikti ataskaitas apie sąvartynuose šalinamas komunalines atliekas. Ataskaitose turėtų būti nurodomas sąvartynuose pašalintų komunalinių atliekų kiekis po to, kai įvykdytos atliekų apdorojimo operacijos siekiant paruošti tokias atliekas vėlesniam šalinimui sąvartynuose, pvz., biologiškai skaidžių komunalinių atliekų stabilizavimas, ir atliekų, patekusių į atliekų šalinimo deginant operacijas, kiekis. Kalbant apie komunalines atliekas, kurios prieš perdirbimą ir naudojimą patenka į apdorojimo operacijas, pvz., rūšiavimą ir mechaninį apdorojimą, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į atliekas, likusias po tokių operacijų, kurios galiausiai šalinamos sąvartynuose, apskaičiavimo, koku mastu įvykdyta atliekų šalinimo sąvartynuose užduotis, tikslais;
- (12) vykdydamos Direktyvoje 1999/31/EB nustatytą įsipareigojimą užtikrinti atliekų apdorojimą prieš jas šalinant sąvartynuose, valstybės narės turėtų taikyti tinkamiausius apdorojimo būdus, įskaitant atliekų organinės frakcijos stabilizavimą, siekiant kuo labiau sumažinti tokių atliekų šalinimo sąvartynuose neigiamą poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai. Vertindamos apdorojimo tinkamumą, valstybės narės turėtų atsižvelgti į priemones, jau įgyvendintas siekiant sumažinti tą neigiamą poveikį, būtent biologinių atliekų atskyrimą ir atskirą popieriaus ir kartono surinkimą;
- (13) siekiant užtikrinti geresnį, punktualesnį ir vienodesnį šios direktyvos įgyvendinimą ir prognozuoti įgyvendinimo sunkumus, reikėtų sukurti ankstyvojo perspėjimo ataskaitų sistemą, kuria naudojantis būtų galima nustatyti trūkumus ir imtis veiksmų dar nesuėjus užduočių įvykdymo terminams;

- (14) siekdama padėti siekti Direktyvos 1999/31/EB tikslų ir skatinti perėjimą prie žiedinės ekonomikos, Komisija turėtų skatinti valstybių narių ir įvairių ekonomikos sektorių veiklos koordinavimą ir keitimąsi informacija bei geriausia praktika;
- (15) paaiškėjo, kad valstybių narių kas trejus metus rengtos įgyvendinimo ataskaitos nėra veiksminga atitikties patikros ar tinkamo įgyvendinimo užtikrinimo priemonė – jos tik tapo nereikalinga administracine našta. Todėl derėtų panaikinti nuostatas, kuriomis valstybės narės įpareigojamos teikti tokias ataskaitas. Vietoj to, atitikties stebėseną turėtų būti grindžiama tik statistiniais duomenimis, kuriuos valstybės narės kasmet pateikia Komisijai;
- (16) valstybių narių teikiami duomenys yra būtini, kad Komisija galėtų įvertinti, kaip valstybėse narėse laikomasi Sąjungos atliekų teisės aktų. Duomenų kokybei, patikimumui ir palyginamumui pagerinti reikėtų įvesti visų atliekų duomenų teikimo pagal vieno langelio principą sistemą, panaikinti nereikalingų ataskaitų teikimo reikalavimus, standartizuoti nacionalines ataskaitų teikimo metodikas ir įvesti reikalavimą rengti duomenų kokybės patikrų ataskaitas. Siekiant užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą, patikimą atliekų apdorojimo infrastruktūros planavimą ir galimybę palyginti valstybių narių duomenis, ypač svarbu, kad būtų teikiami patikimi atliekų tvarkymo duomenys. Todėl valstybės narės, teikdamos Direktyvoje 1991/31/EB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nustatytų užduočių įvykdymo ataskaitas, turėtų naudotis Komisijos parengtomis naujausiomis taisyklėmis ir atitinkamų nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už šios direktyvos įgyvendinimą, parengtais metodais;

- (17) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 1999/31/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai jos 5a straipsnio 4 dalies, 15 straipsnio 5 dalies, 15b straipsnio ir 15c straipsnio su pakeitimais, padarytais šia direktyva, atžvilgiu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011¹;
- (18) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. gerinti atliekų tvarkymą Sąjungoje tokiu būdu padedant apsaugoti bei išsaugoti aplinką ir gerinti jos kokybę, tausiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomų priemonių masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (19) todėl Direktyva 1999/31/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (20) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

¹ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

1 straipsnis
Daliniai pakeitimai

Direktyva 1999/31/EB iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekiant remti Sąjungos perėjimą prie žiedinės ekonomikos ir vykdyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB*, ypač jos 4 ir 12 straipsnių, reikalavimus, šios direktyvos tikslas yra užtikrinti laipsnišką sąvartynuose šalinamų atliekų, visų pirma atliekų, tinkamų perdirbti ar kitaip naudoti, kiekio mažinimą, ir, atliekoms ir sąvartynams taikant griežtus eksploatavimo ir techninius reikalavimus, numatyti priemones, procedūras ir gaires, kuriomis siekiama išvengti neigiamo poveikio aplinkai, ypač paviršinio ir požeminio vandens, dirvožemio ir oro taršos, ir aplinkai pasauliniu mastu, įskaitant šiltnamio efektą, taip pat atliekų šalinimo sąvartynuose keliamo pavojaus žmonių sveikatai, kylantį šalinant atliekas sąvartynuose per visą sąvartyno veikimo laiką, arba kuo labiau jį sumažinti.

* 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312 2008 11 22, p. 3).“;

2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) taikomos Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje nustatytos šių terminų apibrėžtys: atliekos, pavojingos atliekos, nepavojingos atliekos, komunalinės atliekos, atliekų gamintojas, atliekų turėtojas, atliekų tvarkymas, atskiras surinkimas, naudojimas, parengimas pakartotiniam naudojimui, perdirbimas ir šalinimas;“;

b) b, c, d ir n punktai išbraukiami;

c) r punktas papildomas šia pastraipa:

„Valstybės narės gali nuspręsti atokiausiuose regionuose, nurodytuose Sutarties 349 straipsnyje, taikyti šią termino apibrėžtį:

izoliuota gyvenvietė – tai gyvenvietė, kuri:

- turi ne daugiau kaip 2000 gyventojų ir ne daugiau kaip penkis gyventojus viename kvadratiname kilometre arba turi daugiau kaip 2000 gyventojų, bet mažiau kaip 5000 gyventojų ir ne daugiau kaip penkis gyventojus viename kvadratiname kilometre, ir kurios atliekų kiekis neviršija 3000 tonų per metus, ir

- kuri nuo artimiausios miesto aglomeracijos, turinčios bent 250 gyventojų viename kvadratiname kilometre, yra nutolusi ne mažiau kaip 100 km ir kurios negalima pasiekti keliais.“;

3) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 2 dalyje išbraukiama paskutinė įtrauka;
- b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Sausumoje vykdomos kasybos pramonės atliekų, tai yra atliekų, susidarančių ieškant ir žvalgant, išgaunant, įskaitant pasirengimo eksploatacijai darbų etapą, apdorojant ir sandėliuojant naudingąsias iškasenas, tvarkymui ir atliekų iš veikiančių karjerų tvarkymui ši direktyva netaikoma, jei jis patenka į kitų Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų taikymo sritį.“;

4) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalyje išbraukiama ši pastraipa:

„Likus dvejiems metams iki c punkte minimos datos, Taryba, remdamasi Komisijos ataskaita apie valstybių narių patirtį vykdam a ir b punktuose nustatytas užduotis, peržiūri aukščiau nurodytąją užduotį ir prireikus kartu pateikia pasiūlymą šią užduotį patvirtinti arba iš dalies keisti siekiant užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį.“;

b) 3 dalis papildoma šiuo punktu:

„f) atliekos, surinktos atskirai parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslais pagal Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 1 dalį ir tos direktyvos 22 straipsnį, išskyrus atliekas, kurios susidaro vykdam vėlesnes atskirai surinktų atliekų apdorojimo operacijas ir kurių šalinimas sąvartynuose duoda geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą pagal tos direktyvos 4 straipsnį.“;

c) įterpiama ši dalis:

„3a. Valstybės narės siekia užtikrinti, kad nuo 2030 m. visos perdirbti ar kitaip naudoti tinkamos atliekos, ypač komunalinės atliekos, nebūtų priimamos sąvartynuose, išskyrus atliekas, kurių šalinimas sąvartynuose duoda geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą pagal Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnį.

Valstybės narės į Direktyvos 2008/98/EB 28 straipsnyje nurodytus atliekų tvarkymo planus ar kitus strateginius dokumentus, apimančius visą atitinkamos valstybės narės teritoriją, įtraukia informaciją apie priemones, kurių imtasi pagal šią dalį.“;

d) papildoma šiomis dalimis:

„5. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad ne vėliau kaip 2035 m. sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kiekis būtų sumažintas ir sudarytų ne daugiau kaip 10 proc. ar mažiau visų susidarančių komunalinių atliekų (svorio).

6. Valstybė narė gali pratęsti 5 dalyje nurodytos užduoties įvykdymo terminą ne daugiau kaip penkeriems metams, jei ta valstybė narė:

a) pagal EBPO ir Eurostato bendrą klausimyną pateiktais duomenimis, 2013 m. sąvartynuose pašalino daugiau kaip 60 proc. jos susidariusių komunalinių atliekų; ir

- b) ne vėliau kaip 24 mėnesiai iki šio straipsnio 5 dalyje nustatyto termino praneša Komisijai apie savo ketinimą atidėti terminą ir pateikia įgyvendinimo planą pagal šios direktyvos IV priedą. Tas planas gali būti sujungtas su įgyvendinimo planu, pateiktu pagal Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 3 dalies b punktą.
7. Per tris mėnesius nuo įgyvendinimo plano, pateikto pagal 6 dalies b punktą, gavimo dienos Komisija gali paprašyti valstybės narės persvarstyti tą planą, jei ji mano, kad planas neatitinka IV priede nustatytų reikalavimų. Atitinkama valstybė narė persvarstytą planą pateikia per tris mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo dienos.
8. Jei terminas pratęsiamas pagal 6 dalį, valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad iki 2035 m. sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kiekis būtų sumažintas ir sudarytų ne daugiau kaip 25 proc. ar mažiau visų susidarančių komunalinių atliekų (svorio).

9. Ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri 5 dalyje nustatytą užduotį ketindama išlaikyti ar, jei tikslinga, dar labiau sumažinti siektiną kiekį, apsvairstyti galimybę nustatyti kiekybinę vienam gyventojui tenkančio sąvartynuose šalinamo atliekų kiekio užduotį ir įvesti nepavojingų atliekų, kurios nėra komunalinės atliekos, šalinimo sąvartynuose apribojimus. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, jei tikslinga, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

5) įterpiami šie straipsniai:

„5a straipsnis

Užduočių įvykdymo pažangos skaičiavimo taisyklės

1. Siekiant apskaičiuoti, ar 5 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytos užduotys įvykdytos:
- a) apskaičiuojamas per atitinkamus kalendorinius metus susidariusių ir į sąvartynus nukreiptų komunalinių atliekų svoris;
 - b) atliekų, kurios susidarė vykdant apdorojimo operacijas, pvz., rūšiavimą ar mechaninį biologinį apdorojimą, prieš komunalinių atliekų perdirbimą ar kitoki naudojimą ir kurios vėliau šalinamos sąvartynuose, svoris įtraukiamas į komunalinių atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip pašalintos sąvartynuose, svorį;

- c) komunalinių atliekų, kurios patenka į šalinimo deginant operacijas, svoris ir atliekų, gaunamų vykdant biologiškai skaidžios komunalinių atliekų frakcijos stabilizavimą, kad jas po to būtų galima pašalinti sąvartynuose, svoris ataskaitose nurodomas kaip sąvartynuose pašalintų atliekų svoris;
 - d) atliekų, kurios susidaro vykdant komunalinių atliekų perdirbimo ar kitokio naudojimo operacijas ir kurios vėliau šalinamos sąvartynuose, svoris neįtraukiamas į komunalinių atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip pašalintos sąvartynuose, svorį.
2. Valstybės narės įdiegia veiksmingą sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kokybės kontrolės ir atsekamumo sistemą, kurią taikant užtikrinama, kad būtų tenkinamos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos. Jos gali naudotis tuo tikslu įdiegta sistema pagal Direktyvos 2008/98/EB 11a straipsnio 3 dalį.
3. Jei komunalinės atliekos yra išsiunčiamos į kitą valstybę narę ar eksportuojamos iš Sąjungos siekiant jas pašalinti sąvartynuose pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006*, jas valstybė narė, kurioje tos atliekos buvo surinktos, įskaičiuoja į sąvartynuose pašalintų atliekų kiekį pagal 1 dalį.

4. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, Komisija ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos duomenų apskaičiavimo, patikrinimo ir pateikimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5b straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo ataskaita

1. Komisija, bendradarbiaudama su Europos aplinkos agentūra, parengia 5 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytų užduočių įvykdymo pažangos ataskaitą likus ne mažiau kaip trejiems metams iki kiekvieno tose dalyse nustatyto termino.
2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:
 - a) kiekvienos valstybės narės užduočių įvykdymo pažangos vertinimas;
 - b) valstybių narių, kuriose yra rizikos neįvykdyti šių užduočių iki atitinkamų terminų, sąrašas, prie kurio pridedamos atitinkamos rekomendacijos atitinkamoms valstybėms narėms;
 - c) geriausios praktikos, kuri taikoma visoje Sąjungoje ir kuria remiantis būtų galima sėkmingai įvykdyti užduotis, pavyzdžiai.

5c straipsnis

Informacijos mainai ir keitimasis geriausios praktikos pavyzdžiais

Komisija rengia reguliarius valstybių narių informacijos ir geriausios praktikos pavyzdžių mainus, įtraukiant, kai tikslinga, regioninės ir vietos valdžios institucijas, praktinio šios direktyvos reikalavimų įgyvendinimo klausimais.

* 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).“;

- 6) 6 straipsnio a punktas papildomas šiuo sakiniu:

„Valstybės narės užtikrina, kad pagal šį punktą priimtose priemonėse netrukdytų siekti Direktyvos 2008/98/EB tikslų, visų pirma taikyti atliekų hierarchijos ir didinti parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo mastą, kaip nustatyta tos direktyvos 11 straipsnyje.“;

- 7) 11 straipsnio 2 dalies antra pastraipa išbraukiama.

8) 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie 5 straipsnio 2, 5 ir 6 dalių įgyvendinimą.

Jos pateikia šiuos duomenis elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal šio straipsnio 5 dalį nustatyta forma.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis dėl 5 straipsnio 5 ir 6 dalių įgyvendinimo prasideda pirmaisiais nepertraukiamais kalendoriniais metais, einančiais po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal šio straipsnio 5 dalį, priėmimo dienos, ir jis apima to ataskaitinio laikotarpio duomenis.

2. Valstybės narės iki 2025 m. sausio 1 d. pateikia duomenis apie 5 straipsnio 2 dalies įgyvendinimą.
3. Prie duomenų, kuriuos valstybės narės teikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita.

4. Komisija peržiūri pagal šį straipsnį pateiktus duomenis ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita rengiama po to, kai valstybės narės pirmą kartą pateikia duomenis, o vėliau – kas ketverius metus.
5. Ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kokia forma turi būti teikiami duomenys, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

9) įterpiami šie straipsniai:

„15a straipsnis

Perėjimo prie labiau žiedinės ekonomikos skatinimo priemonės

Siekdamos prisidėti prie šioje direktyvoje išdėstytų tikslų, valstybės narės naudojasi ekonominėmis priemonėmis ir imasi kitų priemonių, kad būtų skatinama taikyti atliekų hierarchiją. Tokios priemonės gali apimti Direktyvos 2008/98/EB IVa priede nurodytas priemones ar kitas tinkamas priemones.

15b straipsnis

Sąvartyno pralaidumo koeficiento nustatymas

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas metodas, taikytinas nustatant sąvartyno pralaidumo koeficientą konkrečioje vietoje, apimant visą sąvartyno plotą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15c straipsnis

Sąjungos atliekų mėginių ėmimo standartas

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas atliekų mėginių ėmimo standartas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Iki tol, kol nepriimti tie įgyvendinimo aktai, valstybės narės gali taikyti nacionalinius standartus ir procedūras.“;

- 10) 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„16 straipsnis

Priedų peržiūra

Komisija nuolat peržiūri priedus ir, jei reikia, pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.“;

11) 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011*.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

* 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

12) I priedo 3.5 punktas išbraukiamas;

- 13) II priedo 5 punktas išbraukiamas;
- 14) III priedo 2 punkto pirma pastraipa išbraukiama;
- 15) papildoma IV priedu, kuris pateikiamas šios direktyvos priede.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip nuo ... [24 mėnesiai po šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

PRIEDAS

Papildoma šiuo priedu:

„IV PRIEDAS

PAGAL 5 STRAIPSNIO 6 DALĮ PATEIKIAMAS ĮGYVENDINIMO PLANAS

Pagal 5 straipsnio 6 dalį pateikiamame įgyvendinimo plane pateikiama:

1. buvusių, esamų ir projektuojamų komunalinių atliekų perdirbimo, šalinimo sąvartynuose ir kitokio apdorojimo rodiklių ir atliekas sudarančių srautų įvertinimas;
2. taikomų atliekų tvarkymo planų ir atliekų prevencijos programų pagal Direktyvos 2008/98/EB 28 ir 29 straipsnius įgyvendinimo įvertinimas;
3. priežastys, dėl kurių, valstybės narės manymu, galėtų būti neįmanoma per 5 straipsnio 5 dalyje nustatytą terminą įvykdyti toje pačioje dalyje nustatytos atitinkamos užduoties, ir įvertinimas, kokio reikia laikotarpio pratęsimo tai užduočiai įvykdyti;
4. priemonės, būtinos, kad per laikotarpio pratęsimą būtų įvykdytos valstybei narei taikomos šios direktyvos 5 straipsnio 8 dalyje nustatytos užduotys, įskaitant tinkamas ekonomines priemones ir kitas priemones, kuriomis skatinama taikyti atliekų hierarchiją, kaip nustatyta Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnio 1 dalyje ir IVa priede;

5. 4 punkte nurodytų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis, už jų įgyvendinimą paskirta kompetentinga institucija ir atskiros indėlio siekiant įvykdyti laikotarpio pratęsimo atveju taikomas užduotis įvertinimas;
 6. informacija apie atliekų tvarkymo finansavimą laikantis principo „teršėjas moka“;
 7. priemonės, kuriomis, prireikus, siekiama pagerinti duomenų kokybę, siekiant užtikrinti geresnį planavimą ir stebėti atliekų tvarkymo rezultatus.“.
-